

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zitting 1960—1961

Nr. 112

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
ONDERWIJS, KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN

's-Gravenhage, 18 mei 1961.

Bij de openbare behandeling van het ontwerp van wet op de dierenbescherming is een passage ter sprake gekomen, die vervat is in een schrijven van de perscommissie van de Anti-Vivisectie-Stichting van 8 oktober 1960 aan mijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Daarin wordt gesteld, dat aan de rijksuniversiteiten de reglementen betreffende proefnemingen op dieren ernstig en voortdurend worden overtreden.

Het lid van Uw Kamer, de heer Van Bruggen, heeft er toen zijn verwondering over uitgesproken, dat bovengenoemde stichting zonder meer stelt, dat het reglement voor de universiteiten bewust wordt overtreden. Hij achtte een duidelijk antwoord van de zijde van de Regering in het openbaar op deze beweringen dringend gewenst. Aangezien het hier aangelegenheden van het wetenschappelijk onderwijs betreft, heeft mijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Volksgezondheid de behandeling hiervan aan mij overgedragen.

Ter zake van hetgeen door genoemde perscommissie wordt gesteld kan worden medegedeeld, dat iedere leider van een vivisectorisch laboratorium binnenshuis regels pleegt vast te stellen, waaraan de onder hem werkende onderzoekers zich hebben te houden. Deze regels houden in, dat met uitzondering van naaldprikken voor injecties of afnemen van bloed, geen ingreep geschiedt zonder plaatselijke of algemene verdoving.

Bij de voorbereiding van een advies, dat in 1954 door de Gezondheidsraad aan de Staatssecretaris van Volksgezondheid is uitgebracht naar aanleiding van de vraag of en in hoeverre een wettelijke regeling van de vivisectie op dieren wenselijk moest worden geacht, is niets gebleken van misbruiken bij het nemen van dierenproeven, welke de invoering van een dergelijke regeling noodzakelijk zouden maken.

Het enige middel om te voorkomen, dat dierenproeven op ongepaste wijze worden verricht ligt overigens in het doen ingang vinden van de juiste instelling bij diegenen, die deze proeven verrichten. Ik ben ervan overtuigd, dat dit in Nederland op de juiste wijze gebeurt en dat er dan ook in het algemeen geen aanleiding bestaat tot klachten over degenen, die met de proefnemingen zijn belast.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

J. CALS.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal*